

ГОРСКО ВИДЕНИЕ

Въ гората витае прозирно видение,
Надъ чело—корона отъ ношни листа,
Задгробно блъщукатъ очи замъглени,
Молитва нѣмѣе на мъртви уста.

Низъ гранитѣ трепватъ невидими жици,
Азъ моята първа молитва познахъ,
И погледътъ бавенъ на синя зорница
Надъ менъ се възпира, невиненъ и плахъ.

И всичко полека изгубва се въ мрака,
Надъ мене въздишка на ангелъ замръ:
Надъ нашата участь око не заплака,
Надъ гроба ни никой съ молитва не спръ.